

בבית המשפט העליון

רע"א 8681/18

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המבקש: צחי גולן

נגד

המשיב: גלעד מיכלסון

בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט מרכז-לוד (השופט י' שינמן-סג"נ) מיום 11.11.2018 בע"א 28820-11-17

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

1. בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט י' שינמן-סג"נ) מיום 11.11.2018 בע"א 28820-11-17, אשר דחה את ערעור המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום בפתח תקווה (השופטת ר' שרון) מיום 2.11.2017 בת"א 1209-06-14 בו נדחתה תביעת המבקש נגד המשיב לפיצוי בגין לשון הרע.

2. תחילתם של ההליכים בין הצדדים בהודעת דואר אלקטרוני ששלח המבקש למשיב שעניינה הצעה להשתמש בשירותיה של חברת התקשורת "הוט מובייל" בה עבד המבקש. בעקבות הודעה זו שלח המשיב מכתב לשירות הלקוחות של הוט מובייל בו הלין על כך שדבר הפרסומת פגע בפרטיותו וכן על כך שפרטיו האישיים, לרבות המידע שהוא לקוח עסקי, זלגו שלא בדרך חוקית (להלן: המכתב). במכתבו דרש המשיב פיצוי ללא הוכחת נזק בסך 1,000 ₪ מכוח הקבוע בסעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ"ב-1982 וכן פיצוי בסך 4,000 ₪ בגין עוגמת הנפש שנגרמה לו.

3. בעקבות המכתב הגיש המבקש לבית משפט השלום תביעה לפיצויים אחר שלטענתו דברי המשיב במכתב מהווים לשון הרע כהגדרתו בסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: חוק לשון הרע). בית משפט השלום דחה את התביעה בקביעה כי לא מדובר בלשון הרע אלא בפנייה לגיטימית שמקורה בחששו של המשיב מכך שפרטיו האישיים זלגו תוך פגיעה בפרטיותו. כן נקבע כי מכתבו של המשיב לא נועד לעסוק באדם ספציפי כפי שעולה מנוסח המכתב. למעלה מן הצורך צוין כי בנסיבות העניין עומדת למשיב הגנת תום הלב הקבועה בסעיף 15 לחוק לשון הרע.

4. על פסק דין זה הגיש המבקש ערעור לבית המשפט המחוזי. בית המשפט דחה את הערעור, בתוקף סמכותו לעשות כן לפי תקנה 460(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן: תקנות סדר הדין האזרחי), באמצעו את ממצאי העובדה והמסקנות המשפטיות של בית משפט השלום. כן צוין כי לא מתקיימות אמות המידה שהתוו בפסיקה בנוגע לדרישת זיהוי האדם בדבר הפרסום לגביו נטענת טענת לשון הרע וכי כלל לא מדובר בלשון הרע מאחר שמנוסח המכתב לא עולה כי הוטל במבקש דופי על ידי המשיב.

5. על פסק דין זה הוגשה הבקשה לרשות ערעור שלפני. לאחר עיון בבקשה ובנספחיה החלטתי, בתוקף סמכותי לפי תקנה 407א לתקנות סדר הדין האזרחי, כי יש לדחות את הבקשה, וזאת לאחר שמצאתי היא אינה מעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינם של הצדדים וכי מתן רשות ערעור אינו דרוש כדי למנוע עיוות דין.

6. 107 דבר: הבקשה נדחת. המבקש ישא בהוצאות לטובת אוצר המדינה בסך 2,000 ₪.

ניתנה היום, י' בשבט התשע"ט (16.1.2019).

ש ו פ ט